

תוספות חד מקבא
ת"ר יש מומר את אביו
תצונבת (אם) בחנותה
כיצד ישראל שנקל
[עבר] ושהתהן מן השק
ולתן לו ושהרר השפחה
העברה ועמד ובתכל
בכסף לבנה נמצא זה
מומר אביו
נזבתה. וכלה ר"ם
היה ראקס"ל מפלגין
משעברין לבתובה
איבעית איסא את קס"ל
דערבין משקעין דמי.
מכאן דלא תמני' דלא
היה קד"ל (הלה 6) אין
נבין מן הערבים. מיהו
גמיר' מינה דרסות.
שכ"ם מפלגין בירוש'
שווה ביה חזק' טבה
סח' לוי תבנת הגאונים
שחקקו לבתוב ל"א
מפלגין דיתמי ל"א
בפתח ש"ם דין סתנת
בריא לו שלא רת"ל
בגמ' סתנת בירוש' עשה
שורא אמתקין ושכרי
אין טבה היסט
דראי (בתוב) [בתוב]
בכסף לבנה ארי'
סתנת ש"ם הוראדא אריא
סתנת בריא ל"ם ראסר
מפלגין
לבתובה היכי בנינ
בתובה מפלגין לבתד
ריתבין [בתנת] דאל
א"י באפתקין ח"ל
2 עשה שורא אמתקין
אין בעל חוב יכול לשלם
דיתמי אביו וכל גמ' ש"ם
סתנת ש"ם הוראדא ארי'
ריתב' שורא בריא
לסגבה מינה ל"א
בשעשה ל"א אמתקין
נשי אל מצוי סתנת
ל"א דא"ס א"י לרבנן
נשי דא"ס מפלגין ל"א
סתנת לבתובה מומר
אח אביו לבנת בתובה.
ואכא לדעול ל"ם
דאסר
משעברין לבתובה ארי'
מית' כדראת' ב'פ'
האשה שנפלו לו נכסים
תני נמי משעברין מן
לקחות:

(א) כן איחא ב"ב (קכח)
דרי"ג סבר דלין גובין מן
העבדים. (ב) זיל ולא
הויא כמתנת בריא דאס
דינו כמתנת בריא לא הוי
ב"ח גזכה ממנה ואי'
(ג) צ"ע דהא כהא בעבד
מיייר ובעבד הא מהני
אפוסתיקי וכמבאר שם
וב"ב רבינו פלמו בסמוך
דלא מצינ לאוקמי שטשא
לס לאפוסתיקי דא"כ אפילו
לרבנן נמי

ז"ל אחיו
[וע' היקב תוס' לעיל
סב: ד"ה והנשא]

כרמון (דף סה:) גבי אפילו
אשה מוכר שער ראשך חייב אשה
ליתן לה כחובה שמע מינה מטלטלי
משתעבדי לכתובה ואע"פ פלוגתיה
בהאשה שפלו (כתובות ד' ט: ושם)
גבי הכותב אחיו מעות כו' דפליגי ההם
ר"מ ורבנן לא משמעבדי לכתובה או
לא משמע דביטמי פליגי אבל מיניה
מודו רבנן דמשתעבדי כמו בבעל
חוב דאפילו מגלימא דעל כחפיה
ואר"מ דיבס במקום אחיו קאי והוי
כמיניה אבל מיטמי אפילו רבי מאיר
מודה דלא משתעבדי וכן נראה
לר"י דאי לר"מ מיטמי נמי אית ליה
דמשתעבדי א"כ סברת ר"מ הפוכה
מדרבנן דלרבנן כתובה גרועה מב"ח
דמטלטלי לא משתעבדי לכתובה אפי'
מיניה וב"ח אפי' מגלימא דעל
כחפיה ולר"מ עדיפא דאפילו מטלטלי
דיטמי משתעבדי לה ולב"ח לא
משתעבדי אלא ודאי לכ"ע מטלטלי
דיטמי לא משתעבדי לכתובה ומייה
קשה דהא משמע דמטלטלי דמחנה
משתעבדי לר"מ ומחנה אלימא מיטמי
דשטרא שאין בו אחריות לא גבי
ממקבל מחנה כדמשמע בפ"ק דב"מ
(דף יב:) דתנן מלא שטר שאין בו
אחריות נכסים יחזיר ולא חיישין
שמו יעשה קנויט על מקבל מחנה
ואילו מיטמי אפי' מלוה על פה ק"ל
(ב"ב דף קטו.) דגבי ואר"י דהא
במחנה ש"מ איירי דגרועה כגון
ירושא אבל ממחנה בריא לא גביא
וכן משמע ב"ש טוחלין דקאמר מה
ירושא דאורייתא אלמנא מונית
מנכסיה מחנה ש"מ דרבנן לא כ"ש
ולפי מה שחקט דגובה אשה לכתובה
ממטלטלי דיטמי כ"ש דגביא מטלטלי
דמחנה ש"מ אבל ממחנה בריא
דעדיפא לא חקט שטבזה :

ים ומחו בני הכלה
ואם ספק אישת אחיו
בבני הזוגה או חולצין
ת אחיו ואשת בן אחיו
אשת אחיו ואשת אחי
חולצין ואחד מייבם
כולד שפחתה הריאלו
קין חלק אחד בגוון
ואינן

יבמין אם ימות ותפול לפני "האחין אפי" מותר מכאן יכול להיות
 ראה לפירוש ריב"ן שפי' בהבא על יבמתו (נשי אב) והטעם בת אחותו
 דוקא בת אחותו אבל בת אחיו אינעושה כ"כ מזה דמצטל מזה יבמין*:
 ואין
 ובה במס' כתובות צפ' האשה שנפלו (ד' ע:) דקחני הניח פירות התלושים
 ונעדרות חולק תחלה ואח"כ מייבם השני ממ"א אם יבמתו היא הרי
 דומה. אחד כן ואחד עבר כן: חולקין חלק אחד. מפרש בגמ':
 בין

יש חולץ לאחותו מספק: א"ע"פ שהיא מחמט עשרה נשים הפטורות לרבותיהן וכן לבתו ואחיו: אמו ואשה אחת. שילדו שני זכרים במחבא והוא אי' מהן ולכן שני זכרים ודאין כגון רחל אשת יעקב שהיה לה יוסף ממנו והנה אשת ראוון שהיה לה חזרון ממנו וחזרו וילדו שני זכרים במחבא ומנו יעקב וראוון ובא יוסף בנה של רחל וגשא חנה אמו של חזרון וחזרון נשא את רחל ומנו יוסף וחזרון ופעלו לפני התעורבות רחל לפני בנה של חנה שהוא אחי חזרון והנה לפני בנה של רחל שהוא אחי יוסף ומתוך שאין ידוע מי בנה ומי יצאה לריבה חלילה משנייה נמצא כל אחד ואחד חולץ לאמו מספק: ה"ג לאחותו מספק כיצד אמו ואשה אחת שילדו שני נקבות במחבא ועמדו שני אחים מן האב וגשאו חולץ לשתייה נמצא חולץ לאחותו מספק. כך שניה במוספ' (דמכילתין פ"ב) אמו שילדה מאיש אחד שגשאה לאחר מיתת אביו וילדה עם אשה אחת שהיה שתי נקבות ואין ידוע איזו בת לאיזו אם ועמדו שני אחים שהיו לזה מאביו שלא מאמו וגשאו לשתי הנקבות הללו התעורבות ופעלו שתייה לפני זה ליבוס ואחת מהן אחותו מאמו ואילו היה מכירה לא היתה לריבה חלילה ועכשיו שאין מכירה שתייה לריבה חלילה לישאל אחריהם וכלו אחיהן שלא מאותה האם וגשאו אחיו של ראוון נשא אחת ואחיו של חזרון נשא אחת ראוון חולץ לאשת אחיו ושמואל אחותו היא וכן חזרון ז"ל שמעת"י ולב"י מגמג"ס ב"ה דהא שמואל לאו אחותו היא והכי איבעי ליה למימר זה חולץ לספק אחותו וזה חולץ לספק אחותו אבל לאחותו מספק משמע שחלץ ודאי לאחותו מחמט ספק שבידו: אשתו ואשה אחת. אשת ראוון ואשת כלב שילדו שתי נקבות במחבא נמצאת האחת בתו ובאו (אחיהן אחי הצעלים הם) שני אחי ראוון וגשאו נמצא חולץ לאחותו מספק משמעת שתייה לריבה חלילה ואם היה מכיר בתו היתה פטורה ואם שני אחי כלב גשאו הרי כלב חולץ לבתו מספק ולשון מור"י אחיו של ראוון נשא אחת ואחיו של כלב נשא אחת ראוון חולץ לאשת אחיו ואע"פ שספק בתו היא וכן כלב ולאו היינו נמי חולץ לבתו מספק אלא חולץ לספק בתו: אחד עובד כוכבים ואחד גר. דבנים שילדה בעודה חתה ידי העובד טככים המוכרה אינן עבדים דק"ל בהחולץ (לעיל מו.) מהם תקנו אחם בחיוב חכם ולא הם חכם ולא הם גיטין נכ [תמורה ח.]

קוּיֵּין זֶה מוֹד: שֶׁחָרַר אֶם הִשְׁפָּסָה. וְהִרִי הָיָה כִּישְׁרָאֵלִית וְכֵּן עֲלִיהָ הַעֲבָד הוֹלֵךְ מִמּוֹרֵ: וְהִסָּס בֵּן. וְלֹא קֵסָה אֶת הַבֵּן: וְכַבֵּשׁ לוֹ כָּל נַפְשׁוֹ. וְכֵּן הָיָה אִתּוֹ חֻבּוּעַת כְּתוּבָתָה מִן הַנְּכֻסִּים: כֹּהֵל ר"מ הֵיאָה הָאֵת מִתְּנִיתָא בְּדִרְיָאָה דִּישׁ מוֹחֵר ר"מ גְּמִי אֲמָרָה וְסִיפָּה דְקִמְיִיתָא הִיא וְמִשֵּׁהָ קִתְּיָה עֲבַד מִשְׁעוּבָד לְכַחוּבָה דְר"מ סִכֵּר מִטְּלֵטִים מִשְׁחַטְעִידֵי לֵל מִן הַקִּקְעָה ס': **מִרְנִי** לְנִי כֹהֵל. לֵאשֶׁת בֵּן כֹּהֵל וְהָיָה: אֲחָד. סוֹב וְלֹא אִשֶּׁת בֵּן אֲחִיו הִיא הָרִי חֲלָץ לָהּ יִבְמָה וּמוֹחֶרֶת לָהּ: אֲזִילֵין